

Datum van inontvangstneming : 06/07/2018

Zaak C-357/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

31 mei 2018

Verwijzende rechter:

Landesgericht Salzburg (Oostenrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 mei 2018

Verzoekende partij:

██████████

Verwerende partij:

Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

[OMISSIS]

LANDESGERICHT SALZBURG

BESLISSING

Het Landesgericht Salzburg heeft [OMISSIS] in het geding tussen ██████████ ██████████ verzoekster, [OMISSIS] en Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich, verweerster, [OMISSIS] betreffende een bedrag van 4 754,04 EUR, vermeerderd met rente, in het kader van het hoger beroep dat door verweerster is ingesteld tegen het vonnis van het Bezirksgericht Salzburg van 23 januari 2018, zaak nr. 17 C 982/17z-12, [OMISSIS] het volgende beslist:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Dient artikel 15, lid 1, van richtlijn 90/619/EEG (Tweede levensrichtlijn) zoals gewijzigd bij richtlijn 92/96/EEG (Derde levensrichtlijn) juncto artikel 31 van richtlijn 92/96/EEG aldus te worden uitgelegd dat in de

kennisgeving betreffende de mogelijkheid van opzegging ook moet worden vermeld dat de opzegging niet in een bepaalde vorm behoeft te geschieden?

[OMISSIS] [Opmerkingen betreffende de nationale procedure: schorsing van de procedure]

[OMISSIS] [Opmerkingen betreffende de nationale procedure: betwisting van de verwijzingsbeslissing]

[Or. 2]

MOTIVERING:

1. Feiten:

Verzoekster heeft in 2000 bij verweerster een unit-linked levensverzekering afgesloten onder polisnummer 1502/171.090-000. Bij schrijven van 27 mei 2017 heeft zij verklaard de polis op te zeggen wegens onjuiste informatie over het opzeggingsrecht.

2. Argumenten en conclusies:

Bij het op 19 juni 2017 bij het Bezirksgericht Salzburg ingestelde beroep eiste verzoekster betaling van een door een expert berekend ontbindingsbedrag (namelijk een kapitaalbedrag ter hoogte van 4 754,04 EUR, vermeerderd met rente, naast, als subsidiaire eis, 4 719,12 EUR aan gekapitaliseerde rente). Volgens verzoekster was de verstrekte informatie inzake het opzeggingsrecht onjuist voor zover was vermeld dat dit recht schriftelijk moest worden uitgeoefend, ofschoon volgens nationaal recht een vormvrije opzegging volstaat.

Verweerster betwistte de eis en verzocht om afwijzing van het beroep. Zij betoogt in wezen dat verzoekster overeenkomstig de wet informatie is verstrekt over haar opzeggingsrecht en dat de opzegtermijn derhalve al lang is verstreken. Bovendien stelt zij dat het opzeggingsrecht overeenkomstig § 1487 van het Allgemeine bürgerliche Gesetzbuch (algemeen burgerlijk wetboek; hierna: „ABGB”) is vervallen en dat verzoekster zich schuldig maakt aan rechtsmisbruik door zich op dat recht te beroepen. Verzoekster heeft de polis 16 jaar lang gehouden, hetgeen impliceert dat haar ook vanuit het oogpunt van de goede trouw geen recht op opzegging kan worden toegekend. In elk geval kan zij enkel aanspraak maken op de actuele afkoopwaarde. Voorts is niet duidelijk hoe het geëiste bedrag is berekend, aangezien niet blijkt op basis van welke rechtstitel aanspraak wordt gemaakt op welke bedragen. De assurantiebelaasting moet in aftrek worden gebracht, en alleen eventuele winsten dienen aan de polishouder te worden uitbetaald, terwijl deze het koersrisico draagt.

3. Verloop van de procedure:

[REDACTED]

Bij vonnis van 23 januari 2018 wees de rechter van eerste aanleg de vordering tot betaling van het ontbindingsbedrag toe (te weten het kapitaalbedrag ter hoogte van 4 754,04 EUR als hoofdvordering en het deelbedrag ter hoogte van 4 719,12 EUR aan gekapitaliseerde rente als subsidiaire vordering), onder verwijzing van verweerster in de kosten. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) heeft in zijn arrest van 19 december 2013 ([REDACTED] C-209/12, ECLI:EU:C:2013:864) op ook voor de Oostenrijkse rechterlijke instanties bindende wijze vastgesteld dat de termijn voor de mogelijke opzegging van een levensverzekering geen aanvang neemt zolang de informatie over het opzeggingsrecht onjuist is. De in casu verstrekte informatie wijkt af van de wettelijke bepalingen en is derhalve onjuist. Overeenkomstig het principiële arrest van het Oberste Gerichtshof (7 Ob 107/15h) moet dergelijke onjuiste informatie worden gelijkgesteld met een volledig ontbreken [Or. 3] van informatie, hetgeen impliceert dat verzoekster een temporeel onbeperkt recht op opzegging in de zin van § 165a van het Versicherungsvertragsgesetz (wet inzake de verzekeringspolis; hierna: „VersVG”) genoot. De opzegging bij schrijven van 27 mei 2017 was derhalve rechtsgeldig. Aangezien de opzegging de overeenkomst *ex tunc* ongedaan maakt, heeft dit volgens algemene civielrechtelijke regels de ontbinding volgens verrijgingsrechtelijke beginselen en niet alleen de loutere betaling van de afkoopsom tot gevolg. De betaalde assurantiebelasting, noch eventuele koersverliezen moeten in aftrek worden gebracht, aangezien een wegvallen achteraf respectievelijk een vermindering van de verrijking door afdracht van een deel van de premies in de vorm van assurantiebelasting niet relevant is en het risico van een slechte investering in geval van ontbinding voor rekening van verweerster komt. Verzoekster heeft recht op de jaarlijkse vergoedingsrente ter hoogte van 4 %. De renteaanspraak is niet verjaard, aangezien rente niet verjaart voordat de objectieve mogelijkheid bestaat om hierop aanspraak te maken. Die mogelijkheid bestond pas op basis van de opzegging.

[OMISSIS] [Opmerkingen betreffende de nationale procedure: conclusies]

4. Motivering van de verwijzing:

Bij de uitlegging van de nationale bepalingen dienen de rechterlijke instanties zich zoveel mogelijk te laten leiden door de bewoordingen en het doel van de richtlijnen en moeten zij met elkaar overeenstemmende rechtsbegrippen in de richtlijnen en het nationale recht overeenkomstig het Unierecht uitleggen. De verplichting tot richtlijnconforme uitlegging is niet beperkt tot bepalingen die zijn vastgesteld met het oog op de omzetting van een richtlijn, maar geldt voor de gehele rechtsorde van de lidstaat.

De onjuiste informatie over het vereiste dat de overeenkomst schriftelijk wordt opgezegd heeft niet geleid tot misleiding betreffende het bestaan van het opzeggingsrecht op zich. Derhalve moet om te beginnen worden onderzocht of het vereiste dat de opzegging schriftelijk geschiedt, meebrengt dat de informatie overeenkomstig artikel 15, lid 1, van richtlijn 90/619/EEG „onjuist” is en dus de weg vrijmaakt voor een onbeperkt opzeggingsrecht.

Aan het begin van de opzegtermijn voldeed de informatie aan de wettelijke vereisten. De vermelding in de slotverklaring en de toelichting bij de verzekeringsaanvraag inzake het opzeggingsrecht, dat de opzegging, om effectief te zijn, schriftelijk diende te geschieden, deed dus geen afbreuk aan het feit dat de opzegtermijn (anders dan in zaak 7 Ob 107/15h) juist werd aangegeven en dat de verzekeringneemster kon opmaken dat zij de mogelijkheid had om de overeenkomst op te zeggen [OMISSIS]. Het nationale recht verzet zich niet tegen afspraken die behelzen dat opzeggingsverklaringen schriftelijk moeten worden ingediend. Hiermee is – zoals verweerster terecht benadrukt – de rechtszekerheid en dus het belang van de **[Or. 4]** verzekeringneemster gebaat, zodat geen afbreuk wordt gedaan aan de bescherming van de consument. Voorts lijkt de aanwijzing dat de opzegging schriftelijk dient te geschieden, ook principieel niet geschikt de verzekeringneemster te weerhouden van een tijdige opzegging. In het licht van het nagestreefde doel van informatieverstrekking, dat in de drieëntwintigste overweging van de Derde levensrichtlijn is vermeld, rijst derhalve met name de vraag welk gevolg het heeft dat de verzekeringsnemer weliswaar juist is ingelicht over het opzeggingsrecht, maar dat in tegenstelling tot de wettelijke bepalingen werd verlangd dat zij dit recht schriftelijk uitoefende. De vraag is, met andere woorden, of bij richtlijnconforme uitlegging van §165a, lid 2, VersVG ook in dat geval een onbeperkt opzeggingsrecht bestaat.

[OMISSIS] [Opmerkingen betreffende de nationale procedure: rechtsgrondslagen]

[OMISSIS] [opmerkingen betreffende de nationale procedure: rechtsgrondslagen]

[OMISSIS]

[OMISSIS]